

مرور نظام‌مند متون علمی توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی

محسن حیدری^۱، زهرا آراستی^{۲*}، افسانه باقری^۳، قبیر محمدی‌الیاسی^۴

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۱۲/۱۷

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۲/۰۱/۱۵

چکیده

یکی از زمینه‌های جدید مطالعه در سالیان اخیر مربوط به اخلاق کسب و کار و توسعه آن می‌باشد. ادبیات تحقیق حاکی از آن است که به طور کلی مصادیق ارزش‌های اخلاقی در برخی کارآفرینان اجتماعی و به طور خاص کسب و کارهای اجتماعی بیش از سایر کسب و کارها قابل مشاهده می‌باشد. با توجه به اینکه پژوهش در این زمینه بسیار اندک بوده و نیازمند مطالعه هر چه بیشتر جهت شناسایی ابعاد و عوامل موثر بر آن می‌باشد، فلذًا در این مطالعه بررسی می‌شود که در تحقیقات توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی چه عناصری مدنظر قرار گرفته است. مطالعه حاضر از نوع توصیفی می‌باشد، به لحاظ هدف کاربردی بوده و بر اساس روش مرور نظام‌مند عنوان می‌گردد. جامعه آماری شامل کلیه مطالعات حوزه توسعه اخلاق کارآفرینی و کسب و کارهای اجتماعی در بازه زمانی از ابتدای انتشار تا سال ۲۰۲۲ و شامل ۸۳۲ تحقیق است. شکست انتقال آموزه‌های اخلاق کسب و کار به محیط واقعی کار و نبود نظریه‌ها و مدل‌های تبیین کننده در این زمینه، از یافته‌های مهم مطالعه حاضر و مهم‌ترین شکاف تحقیقاتی شناسایی شده می‌باشد. همچنین انجام مرور نظام‌مند با استفاده از چارچوب وتن و استخراج مدل ساختار تئوری داده بنیاد از آن، یافته‌های دیگر این تحقیق می‌باشند.

واژه‌های کلیدی: توسعه اخلاق کسب و کار، کارآفرینی اجتماعی، کسب و کار اجتماعی، مرور نظام‌مند.

طبقه‌بندی JEL: P31، M14، L31

۱. دانشجوی دکتری توسعه کارآفرینی، دانشکده کارآفرینی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
۲. دانشیار گروه توسعه کارآفرینی، دانشکده کارآفرینی، دانشگاه تهران، تهران، ایران (نویسنده مسئول: arasti@ut.ac.ir).
۳. دانشیار گروه توسعه کارآفرینی، دانشکده کارآفرینی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.
۴. دانشیار گروه توسعه کارآفرینی، دانشکده کارآفرینی، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

مقدمه

«اخلاق در کسب و کار» تاریخچه‌ای طولانی به قدمت شروع کسب و کار دارد. در سوی مقابل اما تاریخچه «اخلاق کسب و کار» بسیار خلاصه می‌باشد. اخلاق کسب و کار پدیده‌ای آنقدر معاصر است که بسیاری معتقدند برای داشتن تاریخچه بسیار جوان است. با این وجود، اخلاق کسب و کار در دهه ۱۹۷۰ به عنوان یک زمینه میان رشته‌ای ظهور کرد. در دهه‌های گذشته نیز، از دهه ۱۹۶۰ تا ۱۹۷۰، نوشه‌ها و دوره‌های آموزشی مجازای مشاهده می‌شود؛ اما حرکتی منسجم و شناخته شده به عنوان یک زمینه و رشته تلقی نمی‌گردد (دی جورج^۱، ۱۹۸۹). برسی‌ها نشان می‌دهد که پژوهش در زمینه اخلاق کسب و کار که راهنمای فهم بهتر این پدیده نوظهور به ویژه در فضاهای آموزشی باشد، بسیار اندک است. فلذا زمینه اخلاق کسب و کار نیازمند توجه و مطالعه هر چه بیشتر جهت شناسایی اهداف، ابعاد و مولفه‌ها و همچنین عوامل موثر بر آن می‌باشد (کیسر^۲، ۲۰۰۸؛ گامارا و گیروتو^۳، ۲۰۲۲).

در بحث اخلاق کسب و کار نکته‌ای که می‌بایست به آن توجه نمود این است که بسیاری از محققان معتقدند که ارتباط بسیار نزدیکی میان اخلاق کسب و کار و کارآفرینی اجتماعی وجود دارد. به عبارتی دلایل کاربردی، تئوریک، و فلسفی عمیقی وجود دارد که چرا در مباحث اخلاق کسب و کار، فهم کارآفرینی اجتماعی اهمیت دارد (چل^۴، ۲۰۰۷؛ داسین^۵ و همکاران، ۲۰۱۱؛ زهراء^۶ و همکاران، ۲۰۰۹). آراستی و همکاران (۱۳۹۲) بیان می‌کنند که کارآفرینان اجتماعی با علاقه و انگیزه‌های درونی بالایی با مشکلات اجتماعی برخورد کرده‌اند و در حل آن تلاش دارند. آن‌ها خالقان ارزش اجتماعی و توسعه اقتصادی هستند. مشکلات جامعه را با استفاده از تکنیک‌های کسب و کار شناسایی می‌کنند و با اتخاذ اهداف اجتماعی به منظور بالا بردن سرمایه‌های اجتماعی در فعالیت‌های اجتماعی سرمایه‌گذاری می‌کنند. آن‌ها به فرایندی که در آن قرار می‌گیرند، فعالیتی که انجام می‌دهند و شرکتی که ایجاد می‌کنند دلیستگی زیادی دارند و در جامعه همانند بنگاه‌هایی هستند که در پیکره اجتماعی رشد می‌نمایند و هدف آن‌ها پیش از توسعه اقتصادی فردی، توسعه اقتصادی جامعه است.

یکی از موضوعاتی که طی سالیان اخیر با مطالعه توسعه اخلاق کسب و کار خود را نشان داده این است که هر چند مدارس کسب و کار در کشورهای غربی اهمیت بسیار زیادی به توسعه اخلاق کسب و کار می‌دهند، و بنابراین بسیاری از آن‌ها این موضوع را به عنوان ضرورتی در طرح درس‌های خود نیز قرار داده‌اند، اما با این وجود، شکست بسیاری از فارغ‌التحصیلان حرفه‌ای مدارس کسب و کار در به کارگیری اخلاق در محیط کسب و کار، اثربخشی توسعه اخلاق کسب و کار را زیر سؤال می‌برد. به نظر می‌رسد یا شیوه‌های توسعه اخلاق کسب و کار مناسب شرایط افراد نیست و تاثیری بر فرآگیران ندارد، یا فارغ‌التحصیلان کسب و کار آموزه‌های اخلاق خود را فراموش کرده و بنابراین هیچوقت آن چیزی که باید را یاد نمی‌گیرند (لام^۷، ۲۰۰۴). به بیان دیگر، در حال حاضر آگاهی وسیع‌تری که دانشگاه‌ها به آن نائل

1. De George

5. Dacin

2. Keiser

6. Zahra

3. Gamarra & Girotto

7. Lam

4. Chell

آمده‌اند این است که فارغ‌التحصیلان دانشگاهی نه فقط به مهارت‌های راه‌اندازی و مدیریت کسب و کار جدید نیاز دارند، بلکه آن‌ها همچنین به آموزه‌هایی برای تبدیل شدن به کارآفرینان اخلاقی و در سطحی وسیع‌تر شهرهوندان اخلاقی نیز نیاز دارند (فاؤسون^۱ و همکاران، ۲۰۱۵؛ فایول و همکاران، ۲۰۱۶؛ اکونور^۲، ۲۰۱۵؛ اسمیث^۳، ۲۰۱۶؛ سولايموسى^۴، ۲۰۱۵). فریل و گتسنر^۵ (۲۰۰۶) بیان می‌کنند که دلایل منطقی برای توسعه اخلاق کسب و کار مخصوصاً در حوزه کارآفرینی اجتماعی وجود دارد. از دیدگاه آن‌ها اخلاق کارآفرینانه به دلایل ذیل می‌باشد در برنامه‌های کارآفرینی وجود داشته باشد:

- کارآفرینان ممکن است با چالش‌های اخلاقی مواجه شوند که با چالش‌های غیر کارآفرینانه متفاوت باشد.

• مطالعات کارآفرینانه امروزه یک حوزه با رشد بسیار سریع است و در جستجوی شناخت جایگاه خود و تمایز آن با دیگر حوزه‌ها می‌باشد.

• کارآفرینان ممکن است تاثیر بسیار زیادی بر آینده و پایداری اقتصادی داشته باشند. با توجه به اینکه یکی از شیوه‌های مناسب جهت بررسی مطالعات صورت گرفته و نیز شناسایی هر چه بهتر شکاف مطالعات، مرور نظام‌مند متون^۶ می‌باشد (ثورپ^۷ و همکاران، ۲۰۰۵)، لذا، در این مطالعه نیز جهت شناسایی شکاف مطالعاتی در زمینه توسعه اخلاق کسب و کار و عناصر و ابعاد مرتبط با آن از مرور نظام‌مند استفاده می‌گردد.

مطالعه حاضر، با هدف بررسی مطالعات مربوط به «توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی» انجام شده است و به تجزیه و تحلیل این پژوهش‌ها و یافته‌های آن‌ها می‌پردازد. ابتدا مبانی نظری پژوهش مطرح خواهد شد و نظریات گوناگون مربوط به حوزه پژوهش معرفی و تشریح می‌گردد. در پایان نیز با استفاده از عناصر و متغیرهای به دست آمده، کدگذاری و در نهایت شناسایی شکاف‌های مطالعاتی در زمینه توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی صورت خواهد گرفت.

ادبیات موضوع

مرور ادبیات کارآفرینی نشان می‌دهد که رویکرد غالب در این حوزه فکری رویکرد اقتصادی است. به طوری که این رشته در کنار دانشکده‌های اقتصاد و بازرگانی شکل گرفته و با ادبیات سودمندی از نظریه‌پردازی در این زمینه اقدام شده است. به عنوان مثال، میلتون فریدمن^۸ اقتصاددان معاصر معتقد است که رسالت اصلی شرکت‌ها در اقتصاد آزاد استفاده از منابع و امکانات موجود شرکت در دستیابی به اهداف اقتصادی و سودآوری آن‌ها است. فریدمن هرگونه فعالیت شرکت‌ها فراتر از مأموریت اقتصادی که باعث تحمیل زیان و خسارت مالی بر شرکت گردد را نفی می‌کند و این قبیل فعالیت‌ها را مغایر با قاعده بازی در اقتصاد بازار آزاد می‌داند (مک‌کلور^۹ و همکاران، ۲۰۰۲). از دیدگاه فریدمن، مسئولیت اجتماعی شرکت‌ها در همان

1. Fawson
2. O'Connor
3. Smith
4. Solymossy

5. Systematic Literature Review
6. Thorpe
7. Milton Friedman
8. McClure

تأمین تقاضاهای جامعه از طریق اقتصاد آزاد خلاصه می‌شود و هرگونه فعالیت‌های خیرخواهانه و انسان‌دوستانه شرکت‌ها که باعث تحمیل هزینه بر شرکت گردد غیر قابل قبول است (دان^۱، ۲۰۰۸). رویکرد جایگزین برای کارآفرینی اقتصادی، کارآفرینی اجتماعی است. برخلاف کارآفرینی اقتصادی و تجاری که در آن هدف دستیابی به سود و منافع فردی است، هدف کارآفرینی اجتماعی تأمین نیازهای اجتماعی، حل مسائل عمومی و تحقق مأموریت‌های اجتماعی است (دان^۲، ۲۰۰۸). بنابراین، کارآفرینی اجتماعی به سازمان‌های اشاره دارد که هدفشان تأمین نیازهای اساسی انسان‌ها می‌باشد. به طوری که تأمین این نیازها از طریق سازمان‌های تجاری امکان‌پذیر نمی‌باشد. از این رو هر تعریفی از کارآفرینی اجتماعی بایستی جایگزین رویکرد صرفاً اقتصادی و تجاری باشد که کارآفرینان تجاری دنبال می‌کنند (درجر^۳، ۲۰۰۴؛ سیلوس و میر^۴، ۲۰۰۵؛ ویراواردن^۵ و همکاران، ۲۰۰۶). پرنسکی^۶ (۲۰۰۵) کارآفرینی اجتماعی را فرایندی تلقی می‌کند که از طریق آن سازمان‌ها برنامه‌های جدیدی برای حل مسائل اجتماعی طراحی و ارائه می‌کنند. بدین منظور، باید به ترکیب مؤلفه‌های پاسخگویی، نوآوری، و تغییر توجه نمود.

در نظام سرمایه‌داری، شرکت‌ها بر اساس هدف در یک طیف قرار می‌گیرند که در یک سوی آن شرکت‌ها و کسب و کارهایی هستند که در پی حداکثرسازی سود^۷ می‌باشند و می‌خواهند برای سهامداران ارزش خلق کنند^۸؛ در سمت دیگر طیف، سازمان‌های غیرانتفاعی^۹ برای تحقق اهداف اجتماعی^{۱۰} قرار دارند. در میان این دو طیف، یک کسب و کار اجتماعی با برخی ویژگی‌های مشترک و متفاوت از هر دو سر طیف، قرار می‌گیرد (یونس^{۱۱} و همکاران، ۲۰۱۰).

اصطلاح کسب و کار اجتماعی نخستین بار توسط محمد یونس^{۱۲} برنده جایز صلح نوبل سال ۲۰۰۶ مطرح شد. کسب و کار اجتماعی در تعریف یونس، یک کسب و کار غیر زیانده با تأکید بر اهداف اجتماعی است. این اهداف مبتنی بر نیازهای روز جامعه تنظیم شده و اولویت‌های مالی در آن کم رنگ‌تر است. در واقع در کسب و کار اجتماعی هدف اجتماعی در اولویت است نه هدف مالی (یونس^{۱۳}، ۲۰۰۷؛ نائیجی و علامه‌زاده، ۱۳۹۹).

در واقع کسب و کارهای اجتماعی از هر کدام از کسب و کارهایی که در دو طرف طیف ذکر شده قرار دارند، ویژگی‌هایی را به عاریه گرفته‌اند. به عنوان مثال، کسب و کار اجتماعی می‌بایست کل هزینه صرف شده را از محل عملکردهای خود پوشش دهد. همچنین تلاش صاحبان کسب و کار اجتماعی بر این است که در مقابل سرمایه‌گذاری انجام شده منافع و سود کسب کنند؛ اما متمن‌کر بر کسب سود نیستند. در ساختار سازمانی نیز کسب و کارهای اجتماعی به صورت پایه‌ای شبیه کسب و کارهایی هستند که بر سود متمن‌کر بوده و در پی حداکثرسازی ثروت سهامداران خود هستند. کسب و کارهای اجتماعی موسسه خیریه

---

1. Dunne
2. Dunne
3. Drejer
4. Seelos & Mair
5. Weerawardena
6. Prensky
7. Profit Maximizing

8. Create Shareholder Value
9. Non-Profit Organization
10. Social Objectives
11. Yunus
12. Muhammad Yunus
13. Yunus

نیستند، اما این کسب و کارها به فعالیت‌ها و پروژه‌هایی با تأثیرات اجتماعی و عام‌المنفعه علاقمند هستند (بیونس و همکاران، ۲۰۱۰).

میور ادبیات تحقیق حاکی از آن است که انگیزه‌های کارآفرینانه ممکن است برای هر کدام از کارآفرینان متفاوت باشد، اما به طور کلی مصادیق ارزش‌های اخلاقی در کارآفرینان و صاحبان کسب و کارهای اجتماعی بیش از سایر کارآفرینان قابل مشاهده است (شریر و لنزه^۱، ۲۰۰۶؛ نافزیگر^۲، ۱۹۷۰؛ دیز^۳ و همکاران، ۲۰۰۲؛ مایر و شوئن^۴، ۲۰۰۷؛ سولیوان مورت^۵ و همکاران، ۲۰۰۳؛ ویکهام^۶، ۲۰۰۶). با این وجود، موضوعات مربوط به رویکردهای متداول‌یک و متربال این بخش کماکان مورد بحث می‌باشد. در واقع، توسعه اخلاق در کسب و کارهای اجتماعی چالش‌های مهمی را فراهم می‌آورد. چراکه جاده‌ای که می‌بایست در مسیر آن حرکت کرد ناواضح بوده و پرسش در مورد چگونگی انجام آن حل نشده باقی مانده است (سولایموسی، ۲۰۱۵). کلابی و خداداد حسینی (۱۳۹۹) بیان می‌کنند که موضوع اخلاق در مدیریت و کارآفرینی بسیار حائز اهمیت است. مدیران سازمان‌ها با مسائل اخلاقی متفاوتی مواجه هستند و به ندرت با تصمیماتی مواجه می‌شوند که جنبه‌ای از اخلاق در آن وجود نداشته باشد (همان). فلذا در مباحث کارآفرینی، یکی از موضوعاتی که به نظر می‌رسد بایستی بررسی گردد، بحث اخلاق در کارآفرینی و کسب و کارهای اجتماعی، و برنامه‌های مربوط به توسعه آن می‌باشد.

در بحث توسعه اخلاق، کولبرگ^۷ (۱۹۶۹) آن را شامل سه سطح اخلاق پیش‌عرفی (پیش‌قراردادی)^۸، اخلاق متعارف (قراردادی)^۹، و اخلاق پسا عرفی (ما فوق قراردادی)^{۱۰} از شناخت و استدلال‌های اخلاقی دانسته و معتقد است افراد بر اساس تفاوت سطوح توسعه اخلاقی، در یک موقعیت مشابه قضاووهای اخلاقی متفاوتی خواهند داشت. در همین راستا، جهت برداشتن گام‌های اولیه تلاش برای توسعه اخلاق، آبرکت^{۱۱} و همکاران (۲۰۰۶) معتقدند برای فهم اینکه چرا افرادی که در سازمان‌ها و کسب و کارها فعالیت می‌کنند اخلاقیات را کمتر رعایت می‌نمایند، مهم است که در ابتدا سعی کنیم بدانیم چرا این مشکلات رخ می‌دهد. یافته‌های تحقیقات نشان می‌دهد که در این زمینه سه عامل شایع می‌باشد (سوثرلند^{۱۲}، ۱۹۴۹؛ کرسی^{۱۳}، ۱۹۵۳؛ آبرکت و همکاران، ۱۹۷۹ و ۱۹۸۱):

۱- یک فشار درک شده

۲- یک فرصت درک شده

۳- برخی شیوه‌ها برای معقول‌سازی رفتار غیر اخلاقی به عنوان موافق و سازگار با کدهای اخلاقی فرد. بر همین اساس، آبرکت و همکاران (۲۰۰۶) بیان می‌کنند که وجود مدل توسعه اخلاق به عنوان لنزی جهت دیدن اخلاقیات در مشاغل کسب و کار می‌تواند بسیار مؤثر باشد. به اعتقاد آن‌ها اخلاق در دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی قابل توسعه بوده و مهم‌ترین شیوه توسعه اخلاق می‌باشد.

1. Sharir & Lerner
2. nafziger
3. Deez
4. Mair & Schoen
5. Sullivan Mort
6. Wickham
7. Kohlberg

8. preconventional
9. conventional
10. principled level
11. Albrecht
12. Sutherland
13. Cressy

در همین راستا، رجب‌پور و همکاران (۱۴۰۱) بیان می‌کنند که علم اخلاق اگرچه قدمت تاریخی دارد، اما با تحولات وسیع علمی، تکنولوژیکی، و توسعه دامنه‌های کاری، نیاز به نگاه و انطباق جدیدی دارد که بتواند پاسخگوی نیازهای رو به رشد و مطابق با تحولات محیطی سازمان‌ها باشد. با این دیدگاه، علم اخلاق علم جوان و در حال توسعه‌ای است که با تحقیق و بازنگری مکرر در قلمرو فرهنگ‌ها و ایدئولوژی‌های متنوع قابلیت انطباق و سازگاری می‌باید. آن‌ها در تحقیق خود به منظور شناسایی عوامل کلیدی رفتار اخلاقی کارکنان، پس از بررسی عوامل مختلف، سه عامل پاییندی به اعتقادات، ویژگی‌های فردی و شخصیتی، و ساختار اخلاقی‌گرا را مهم‌تر از سایر عوامل اعلام می‌کنند (همان).

روش تحقیق

این مطالعه با هدف بررسی نظاممند مطالعات انجام شده در زمینه توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی انجام شده است. بنابراین مطالعه حاضر از نوع مطالعات توصیفی می‌باشد و به بررسی و توصیف وضعیت توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی می‌پردازد. به لحاظ هدف، پژوهش کاربردی بوده و بر اساس روش انجام آن مرور نظاممند عنوان می‌گردد.

روش مرور نظاممند متون علمی به صورت شفاف^۱، واضح^۲، یکسان^۳، قابل دستیابی^۴، یکپارچه^۵ و متمرکز^۶ مشخص می‌شود (پیتاوی و کوب^۷، ۲۰۰۷). بعلاوه، یک شیوه مؤثر برای ترسیم شماتیک زمینه موردن مطالعه فراهم می‌آورد و این اجازه را می‌دهد که زمینه مذکور به طور کلی^۸ مشاهده شود. همچنین محققان مختلفی را که قبلًا مطالعاتشان در کنار هم بررسی نشده‌اند، به هم مرتبط می‌سازد. بنابراین این روش کمک می‌کند از انتقاداتی که بر آسیب‌پذیر بودن روش مرور نقلی^۹ وارد می‌شود مانند: انتخاب جهت‌دار مقالات، انتخاب‌های دلخواه و محدودیت حوزه و... اجتناب گردد (پتیکرو و رایرس^{۱۰}، ۲۰۰۶).

جامعه آماری مطالعه حاضر شامل کلیه مطالعات حوزه توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی در پایگاه داده اسکوپوس در بازه زمانی از ابتدای انتشار تا سال ۲۰۲۱ و شامل ۸۳۲ تحقیق می‌باشد. استخراج نمونه جهت مرور نظاممند بر اساس مراحل پیشنهادی گانجی^{۱۱} (۲۰۱۵) طی ۶ مرحله انجام شده، که این مراحل در ذیل و تحت عنوان جدول شماره (۱) به اختصار شرح داده می‌شود.

جدول شماره (۱) فرایند مرور نظاممند متون علمی

مرحله	شرح
۱	ابتدا مجله‌های کلیدی در زمینه توسعه اخلاق کارآفرینی و کسب و کارهای اجتماعی شناسایی و کلید واژه‌های موضوع مطالعه یافته شد. سپس مقالات اولیه جهت توسعه کلید واژه‌ها مورد استفاده قرار گرفت. پس از آن مقالات مرتبط با موضوع مطالعه انتخاب شدند.
۲	شاخص میزان استناد ^{۱۲} مطالعات یافته شده بر اساس کلیدواژه‌های «اخلاق»، «توسعه»، «کارآفرینی»، «کارآفرینی اجتماعی»، و «کسب و کار اجتماعی»، «توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی» مورد بررسی قرار گرفت.

- 1. transparency
- 2. clarity
- 3. equality
- 4. accessibility
- 5. unified
- 6. focused

- 7. Pittaway & Cope
- 8. holistic
- 9. narrative literature
- 10. Petticrew & Roberts
- 11. Gangi
- 12. Citation

مرحله	شرح
۳	از پایگاه داده اسکوپوس جهت شناسایی کلیدواژه‌ها و مطالعات مرتبط استفاده شد. از کلیدواژه‌های مرتبه با اخلاق، توسعه، و کارآفرینی و کسب و کارهای اجتماعی انتخاب شدند.
۴	کلیدواژه‌های انتخاب شده در رشته جستجو ^۱ ساختاردهی گردید (مانند «و»، «یا»، «بدون»)، در نتیجه مطالعات بیشتری یافت شد. در پایان این مرحله، تعداد کل مطالعات به ۸۳۲ مطالعه شامل مقاله، کتاب، سخنرانی، پژوهش و... رسید.
۵	از میان مطالعات یافتشده، به دلیل حجم بالای مطالعات، فقط مطالعاتی که میزان استناد بالایی داشتند انتخاب شدند. بدین صورت که مطالعات بر اساس میزان استناد رتبه‌بندی شده و مطالعاتی که رشته موضوعی خود در زمرة مطالعات یک درصد برتر قرار گرفته بودند انتخاب شدند. در این مرحله حجم مطالعات به ۷۶ مطالعه رسید.
۶	۷۶ مطالعه باقیمانده بر اساس معیارهای موضوع مطالعه مورد بررسی قرار گرفت. به دلیل اینکه برخی از مطالعات به صورت کتاب یا پژوهش بوده و امکان دسترسی به متن کامل مطالعه مورد نظر وجود نداشت، فقط مقالاتی که امکان دسترسی و دانلود متن کامل آن‌ها وجود داشت انتخاب و مقالات مورد نظر دانلود شدند. در پایان این مرحله تعداد ۵۱ مقاله باقی ماند و تجزیه و تحلیل نهایی بر اساس این مقالات صورت گرفته است.

لازم به ذکر است کدگذاری مژو نظم‌مند مطالعه حاضر با استفاده از نرم افزار MAXQDA 10 انجام شده و نتایج با استفاده از چارچوب وتن^۲ (۱۹۸۹) مورد بررسی قرار گرفته است. به زعم وتن (۱۹۸۹)، سوالات اصلی ژورنالیستی اعم از چه چیز^۳، چگونه^۴، چرا^۵، چ کسی^۶، کجا^۷، و چه موقع^۸ به خوبی می‌توانند مفاهیم، سازه‌ها و متغیرهای نهفته در متن را شناسایی و دسته بندی کنند. بر اساس این چارچوب، عنصر «چه چیز»، به این سوالات می‌پردازد که چه فاکتورهایی (متغیرها، سازه‌ها، مفاهیم) می‌باشد به عنوان یک بخش از تشریح پدیده‌ها و تمایلات اجتماعی یا فردی ملاحظه و بررسی شوند؟ عنصر «چگونه»، به چگونگی ارتباط این فاکتورها با یکدیگر می‌پردازد. سپس عنصر «چرا»، به پویایی‌های لایه‌های زیرین روانشناختی، اقتصادی، و اجتماعی که مجموعه این فاکتورها و روابط علی آن‌ها با یکدیگر را توجیه می‌سازد، اشاره می‌کند. و در نهایت، عناصر «چه کسی»، «کجا»، و «چه موقع» به عنوان شرایطی عمل می‌کنند که برای گزاره‌های ایجاد شده محدودیت ایجاد می‌نمایند (وتن، ۱۹۸۹؛ فیشر، ۲۰۱۲). بر همین اساس، فیشر (۲۰۱۲) در تحقیق خود و به منظور کدگذاری مژو متون، ضمن استفاده از چارچوب وتن بیان می‌کند که یکی از مزایای اصلی استفاده از چارچوب وتن این است که در مورد هر یک از ابعاد مورد بررسی، عناصر، متغیرها و پارامترهایی که بر آن بعد تأثیرگذار است، مشخص می‌گردد. همچنین لایه‌های زیربنایی مربوط به بستر و زمینه که در ارتباط با بعد مربوطه هستند نیز شناسایی می‌شوند. کدهای حاصل از چنین شیوه کدگذاری را می‌توان به عنوان داده‌های اولیه برای موارد دیگری از جمله تحلیل داده بنیاد و یا چارچوب‌های دیگر استفاده نمود. همه این‌ها در نهایت به شناسایی شکاف مطالعاتی کمک خواهند کرد.

تجزیه و تحلیل

بررسی‌های این تحقیق نشان می‌دهد که بیشترین مطالعات انجام گرفته به ترتیب در سال‌های ۲۰۱۵ (۱۱۵ مطالعه) و ۲۰۱۱ (۱۰۰ مطالعه) بوده است.

1. search strings	5. Why
2. Whetten	6. Who
3. What	7. Where
4. How	8. When

از میان مطالعات بررسی شده در بخش توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی نیز، ۶۶ درصد تحقیقات به صورت کیفی، ۲۰ درصد کمی، و ۱۴ درصد کمی و کیفی میباشند. در این زمینه و در بخش تحقیقات کیفی، ۵۰ درصد تحقیقات به روش مرور متون و ۳۰ درصد به روش تأملات شخصی انجام گرفته‌اند. در تحقیقات کمی این زمینه نیز ۷۰ درصد تحقیقات به صورت مورد پژوهی (۴۵ درصد) بیش از قسمت تحقیقات کمی و کیفی نیز از روش‌های پیمایشی (۴۰ درصد) و مورد پژوهی (۴۵ درصد) است.

خلاصه نتایج مربوط به روش مطالعه در مطالعات بررسی شده را به صورت جدول شماره (۲) میتوان نشان داد:

جدول شماره (۲) خلاصه نتایج مربوط به روش پژوهش در مطالعات بررسی شده

ردیف	زمینه	نوع تحقیق	بیشترین روش مورد استفاده	
			درصد	روش تحقیق
۱	توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی	کیفی	۶۶	مرور متون تأملات شخصی
		کمی	۲۰	مورد پژوهی
		کمی و کیفی	۱۴	پیمایشی مورد پژوهی

همچنین بیشترین نویسندهایی که استناد داشته‌اند، عبارتند از: اوکپارا (۱۱ مطالعه)، فیشر (۱۱ مطالعه)، وود (۱۰ مطالعه)، سیمز (۹ مطالعه)، موریس (۹ مطالعه)، تروینو (۹ مطالعه).

بیشترین ژورنال‌هایی که در مطالعات خود استناد کرده‌اند عبارتند از: Journal of Business Ethics (۳۲ مطالعه)، Journal of Management Decision (۲۶ مطالعه)، Journal of Management (۲۶ مطالعه)، Research News (۲۴ مطالعه).

بیشترین کلیدواژه‌های مورد استفاده در مطالعات مذکور به صورت ذیل میباشند: اخلاق کسب و کار^۱ (۱۳۶ مورد)، علم اخلاق^۲ (۹۴ مورد)، اخلاق^۳ (۶۵ مورد)، کارآفرینی^۴ (۳۰ مورد)، مسئولیت‌پذیری اجتماعی^۵ (۲۸ مورد)، کارآفرینی اجتماعی^۶ (۲۷ مورد)، تصمیم (۲۵ مورد)، پایداری (۴ مورد).

همچنین دانشگاه‌هایی که بیشترین مطالعه را داشته‌اند عبارتند از: Uppsala University (۳۵ مطالعه)، Copenhagen Business School (۳۵ مطالعه)، George Mason University (۲۹ مطالعه)، Aarhus University (۲۱ مطالعه)، Indiana University (۱۹ مطالعه).

در مورد کشورهایی که بیشترین مطالعه را داشته‌اند، ۵ کشور اول عبارتند از: آمریکا (۳۱۹ مطالعه)، انگلستان (۱۴۷ مطالعه)، سوئد (۱۱۴ مطالعه)، استرالیا (۷۵ مطالعه) و آلمان (۷۵ مطالعه).

مقالات انتخاب شده به صورت موضوعی بر اساس فعالیت‌های اصلی مرتبط با کسب و کارهای اجتماعی طبقه‌بندی شدند. لازم به ذکر است ابعاد فوق که از مطالعات آستین و همکاران (۲۰۰۶) استخراج شده‌اند، خود

1. Business Ethics
2. Ethics
3. Morality

4. Entrepreneurship
5. Social Responsibility
6. Social Entrepreneurship

حاصل یک مرور جامع در حوزه اخلاق کسب و کار در کارآفرینی اجتماعی است. ابعاد استخراج شده بر اساس ابعاد توسعه اخلاق در کسب و کارهای اجتماعی (آستین^۱ و همکاران، ۲۰۰۶) به صورت ذیل می‌باشند:

- (۱) مردم،^۲ (۲) سرمایه^۳ و پژگی‌های فردی^۴، (۴) محیط اقتصادی^۵ و (۵) مسائل اجتماعی.^۶

به طور کلی، خلاصه نتایج حاصل از کدگذاری تحقیقات توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی بر اساس چارچوب وتن برای هر یک از ابعاد فوق را به صورت ذیل (جدول شماره ۳) می‌توان بیان نمود:

جدول شماره (۳) جدول کدگذاری مقالات توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی بر اساس چارچوب وتن

زمینه توسعه و اخلاق در کسب و کارهای اجتماعی	چه	چگونه	چرا	شرایط زمینه‌ای
مدیران (هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ اسمیت، ۲۰۱۶؛ جوائز و همکاران، ۲۰۱۷)	• مدیران (هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ اسمیت، ۲۰۱۶؛ جوائز و همکاران، ۲۰۱۷)	• ابعاد احساسی ^۸ (فاستر و براداچ، ۲۰۰۵)	• ابعاد احساسی ^۸ (فاستر و براداچ، ۲۰۰۵)	• کارآفرینی اجتماعی (هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ دین، ۲۰۰۳؛ لام، ۲۰۰۴؛ یونس و همکاران، ۲۰۱۰؛ داسین و ۲۰۱۱؛ اسمیت، ۲۰۱۱؛ همکاران، ۲۰۱۶؛ ریس و همکاران، ۲۰۱۷؛ دوجی و سیکولا، ۲۰۱۸)
کارکنان (هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ دی جورج، ۱۹۸۹؛ هینون و هاتپی، ۲۰۱۰؛ اهداف سازمانی (ساهلمان، ۱۹۹۶؛ ساهلمان، ۱۹۹۵؛ پرسنون، ۱۹۸۹؛ لام، ۲۰۰۴؛ یونس و همکاران، ۲۰۰۵؛ پرسنون، ۱۹۸۹؛ هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ بلنکر و همکاران، ۲۰۱۲؛ فاوسون و همکاران، ۲۰۱۵؛ جوائز و همکاران، ۲۰۱۷)	• کارکنان (هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ دی جورج، ۱۹۸۹؛ هینون و هاتپی، ۲۰۱۰؛ اهداف سازمانی (ساهلمان، ۱۹۹۶؛ ساهلمان، ۱۹۹۵؛ پرسنون، ۱۹۸۹؛ لام، ۲۰۰۴؛ یونس و همکاران، ۲۰۰۵؛ پرسنون و همکاران، ۱۹۸۹؛ هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ بلنکر و همکاران، ۲۰۱۲؛ فاوسون و همکاران، ۲۰۱۵؛ جوائز و همکاران، ۲۰۱۷)	• چسیندگی استراتئیک ^۹ (فاستر و براداچ، ۲۰۰۵)	• چسیندگی استراتئیک ^۹ (فاستر و براداچ، ۲۰۰۵)	• توسعه (فاستر و براداچ، ۲۰۰۵؛ پرسنون، ۱۹۸۹؛ هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ بلنکر و همکاران، ۲۰۱۲؛ فاوسون و همکاران، ۲۰۱۵؛ جوائز و همکاران، ۲۰۱۷)
سازمان‌ها (ساهلمان، ۱۹۹۶؛ آرمسترانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ چل، ۲۰۰۷؛ یونس و همکاران، ۲۰۱۰)	• سازمان‌ها (ساهلمان، ۱۹۹۶؛ آرمسترانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ چل، ۲۰۰۷؛ یونس و همکاران، ۲۰۱۰)	• منابع انسانی و مالی (ویسبورد، ۲۰۱۱)	• منابع انسانی و مالی (ویسبورد، ۲۰۱۱)	• محیط (ساهلمان، ۱۹۹۶؛ رایت و بارلینگ، ۱۹۹۸؛ یونس و همکاران، ۲۰۱۰؛ فاوسون و همکاران، ۲۰۱۵)
تامین کنندگان (ساهلمان، ۱۹۹۶؛ پرسنون، ۱۹۸۹؛ ثورب و همکاران، ۲۰۰۵؛ جوائز و همکاران، ۲۰۱۷؛ دوجی و سیکولا، ۲۰۱۸)	• تامین کنندگان (ساهلمان، ۱۹۹۶؛ پرسنون، ۱۹۸۹؛ ثورب و همکاران، ۲۰۰۵؛ جوائز و همکاران، ۲۰۱۷؛ دوجی و سیکولا، ۲۰۱۸)	• توقعات مذکوره ای ^{۱۱} (هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ اسچومان، ۲۰۰۱)	• توقعات مذکوره ای ^{۱۱} (هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ اسچومان، ۲۰۰۱)	• بهداشت و سلامتی (ویسبورد، ۱۹۸۳؛ هینون و هایتن، ۲۰۱۰) و موانع ذاتی استراتئیک ^۷ (ویسبورد، ۱۹۸۳)

1. Austin	7. Inherent strategic rigidities
2. People	8. Emotional dimensions
3. Capital	9. Strategic stickiness
4. Personal characteristics	10. Transactional relationship
5. Economic environment	11. Negotiating deals
6 . Social dilemmas	

شرایط زمینه‌ای	چرا	چگونه	چه	زمینه توسعه اخلاق در کسب و کارهای اجتماعی
آرمسترانگ و همکاران، ۱۹۹۵؛ هینونن و هایتی، ۲۰۱۰؛ جونز و همکاران، ۲۰۱۷	دوچی و سیکولا، ۲۰۱۷ و ۲۰۱۸		برادج، ۲۰۰۵؛ یونس و همکاران، ۲۰۱۰؛ رقبا (کول، ۱۹۸۲؛ اوستر، ۱۹۹۵؛ جونز و همکاران، ۲۰۱۷) کارآفرینان اجتماعی (ویسبراد، ۱۹۸۳؛ هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ داسین و همکاران، ۲۰۱۱؛ دوچی و سیکولا، ۲۰۱۸) شهروندان (رومانتی و اسپوونهون، ۲۰۰۱؛ دوچی و سیکولا، ۲۰۱۸)	مردم
مکان بازار اجتماعی ^۱ (دیز، ۲۰۰۲؛ وی اسکیلن، ۱۹۹۶؛ مارتل و همکاران، ۲۰۰۰؛ همکاران، ۲۰۰۱؛ گروسمان و مک کافری، ۲۰۰۱؛ اسپچومان، ۲۰۰۱؛ آرمسترانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ یونس و همکاران، ۲۰۱۰؛ ریس و همکاران، ۲۰۱۷)	منابع انسانی (ویسبرود، ۱۹۸۳؛ ساهلمان، ۱۹۹۶؛ هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ ثورب و همکاران، ۱۹۰۵؛ دوچی و سیکولا، ۲۰۱۸) منابع مالی (ویسبرود، ۱۹۸۳؛ ساهلمان، ۱۹۹۶؛ هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ اسپچومان، ۲۰۰۱)	• اختصاص منابع جهت دستیابی به اهداف سازمانی (ساهلمان، ۱۹۹۶؛ استین و هارملینگ، ۱۹۹۹؛ برادج و تپیس، ۲۰۰۰؛ اسچومان، ۲۰۰۱؛ یونس و همکاران، ۲۰۰۰؛ همکاران، ۲۰۰۱؛ ریس و همکاران، ۲۰۱۷؛ جذب استعدادها (وی اسکیلن، ۱۹۹۲؛ مولینسکی و مارگولیس، ۲۰۰۵؛ رفع همه محدودیت‌ها (ایت و بارلینگ، ۱۹۹۸؛ مارتل و همکاران، ۲۰۰۰؛ حفظ تمرکز بر مأموریت اجتماعی (گروسمان و مک کافری، ۲۰۰۱؛ همکاران، ۲۰۰۰؛ آرمسترانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ ایجاد ارزش (استین و هارملینگ، ۱۹۹۹؛ گروسمان و	• منابع لازم (وی اسکیلن، ۲۰۰۲؛ استین و هارملینگ، ۱۹۹۹؛ داسین و همکاران، ۲۰۱۱؛ جونز و همکاران، ۲۰۱۷) تشخیص فرصت (استین و هارملینگ، ۱۹۹۹؛ وی اسکیلن، ۲۰۰۲؛ داسین و همکاران، ۲۰۱۱؛ مارتل و همکاران، ۲۰۰۰؛ گروسمان و مک کافری، ۲۰۰۱؛ اسکیلن، ۲۰۰۲؛ مارتل و همکاران، ۲۰۰۰؛ گروسمان و مک کافری، ۲۰۰۱) استخراج فرصت (استین و هارملینگ، ۱۹۹۹؛ وی اسکیلن، ۱۹۹۹؛ مولینسکی و مارگولیس، ۲۰۰۵؛ رفع همه محدودیت‌ها (ایت و بارلینگ، ۱۹۹۸؛ مارتل و همکاران، ۲۰۰۰؛ حفظ تمرکز بر مأموریت اجتماعی (گروسمان و مک کافری، ۲۰۰۱؛ همکاران، ۲۰۰۰؛ آرمسترانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ ایجاد ارزش (استین و هارملینگ، ۱۹۹۹؛ گروسمان و	کارآفرینی ۲

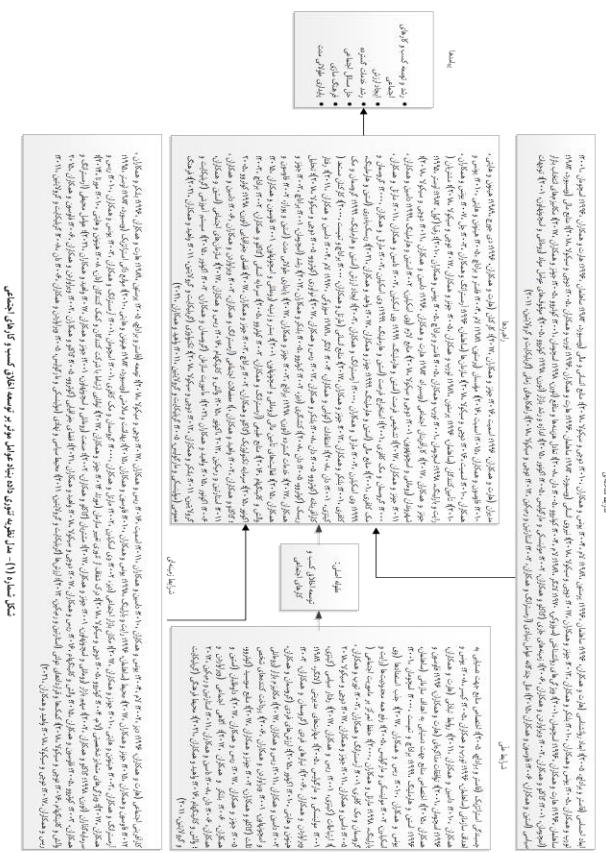
شرایط زمینه‌ای	چرا	چگونه	چه	زمینه توسعه اخلاق در کسب و کارهای اجتماعی
		دادین و همکاران، جونز و همکاران، دوچی و سیکولا، تمپست،	مک کافری، بلنکر و همکاران، جونز و همکاران، متابع انسانی (مارتل و همکاران، براداچ و تیپست،	کارآفرینی
• ویژگی‌های متمایز شخصیتی (لام، کوئروو، دوچی و سیکولا، ۲۰۱۸) • در کشف از توری تغییر سازمان (مورتا، جونز و همکاران، ۲۰۱۷) • توانایی ارتباط با شرکت کنندگان و کمک کنندگان (دان، هینون و هایاتی، مورتا، ۲۰۱۴)	• ویژگی‌های روانشناختی (سوزوکی، لانگر، لام، کوئروو، ۲۰۰۴) • تعادل هزینه‌ها و منافع (ثورن، اسچومان، کوئروو، جونز و همکاران، ۲۰۱۷)	• ارتباطات (کیتری، رس و همکاران، ۲۰۱۷) • رفتار سیاسی (کیتری، مولینسکی و مارگولیس، ۲۰۰۵) • مهارت‌های مدیریتی (لانگر، پیراواردن و همکاران، ۲۰۰۶) • نیازهای فردی (گروسمن و همکاران، ۲۰۰۳) • هیئتون و هایاتی، اکنونر، کوئروو، ارزش‌های فردی (گروسمن و همکاران، ۲۰۰۳)، داسین و همکاران، رس و همکاران، ۲۰۱۷)	• کارکنان مستعد (کیتری، دان، ۲۰۰۸) • اعتقادات (کولی و همکاران، سوزوکی، لانگر، ۱۹۸۹) • رفتار کارآفرینانه (کوئروو، دان، ۲۰۰۸) • نوآور (کوئروو، دوچی و سیکولا، ۲۰۰۵) • رسک پذیری (کوئروو، دان، ۲۰۰۸) • کنشگری^۱ (دیز، کوئروو، داسین و همکاران، ۲۰۱۲)	ویژگی‌های فردی
• سرمایه‌گذاران (ثورن، گاکلو و همکاران، ۲۰۰۲) • سهم بازار (رومانتی و اسچونهاؤن، ۲۰۰۱) • مشتریان (گاکلو و همکاران، ۲۰۰۲) • صنعت (رومانتی و اسچونهاؤن، ۲۰۰۱)	• مکانیزم‌های انتخاب بازار (اسچومان، گاکلو و همکاران، ۲۰۰۱) • ویراواردن و همکاران، ۲۰۰۲) • زمینه‌های جاری (گاکلو و همکاران، ۲۰۰۲) • مولینسکی و مارگولیس،	• مکانیزم بازار (رومانتی و اسچونهاؤن، ۲۰۰۱) • پرداخت کنندگان (گاکلو و همکاران، ۲۰۰۶) • شخص ثالث (گاکلو و همکاران، ۲۰۰۲) • جونز و همکاران، ۲۰۱۷) • بوراز، فاووسون و همکاران، ۲۰۱۵) • فعالیت‌های تأمین مالی (رومانتی و اسچونهاؤن، ۲۰۰۱)	• رشد (اسچومان، براداچ، جونز و همکاران، ۲۰۰۳) • خدمات گسترده (ثورن، ۱۹۹۸) • پایداری طولانی مدت (استین و بوراز، ۲۰۰۲) • منابع سوسید (کوئروو، ۲۰۰۵)	محیط اقتصادی

شرایط زمینه‌ای	چرا	چگونه	چه	زمینه توسعه اخلاق در کسب و کارهای اجتماعی
عوامل محیطی (آرمسترانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ کوئروو، ۲۰۰۵؛ فاؤسون و همکاران، ۲۰۱۵؛ والش و کائینگهام، ۲۰۱۶؛ ریس و همکاران، ۲۰۱۷؛ دوجی و سیکولا، ۲۰۱۸؛ واهید و همکاران، ۲۰۲۱؛ فضای جغرافیایی کوئروو، ۲۰۰۵؛ گاکلو و همکاران، ۲۰۰۲؛ ویراواردن و همکاران، ۲۰۰۶؛ فاؤسون و همکاران، ۲۰۱۵؛ والش و کائینگهام، ۲۰۱۶؛ دوجی و سیکولا، ۲۰۱۸)	عوامل محیطی (آرمسترانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ کوئروو، ۲۰۰۵؛ فاؤسون و همکاران، ۲۰۱۵؛ والش و کائینگهام، ۲۰۱۶؛ ریس و همکاران، ۲۰۱۷؛ دوجی و سیکولا، ۲۰۱۸؛ واهید و همکاران، ۲۰۲۱؛ فضای جغرافیایی کوئروو، ۲۰۰۵؛ گاکلو و همکاران، ۲۰۰۲؛ ویراواردن و همکاران، ۲۰۰۶؛ فاؤسون و همکاران، ۲۰۱۵؛ والش و کائینگهام، ۲۰۱۶؛ دوجی و سیکولا، ۲۰۱۸)	جونز و همکاران، ۲۰۰۵ (۲۰۱۵) آندازه و رشد بازار (ثورن، ۱۹۹۸؛ کوئروو، ۲۰۰۵) موقعه‌های عوامل مولد (رومانتی و اسچونهاون، ۲۰۰۱)	بستر و زمینه (رومانتی و اسچونهاون، ۲۰۰۱؛ فاؤسون و همکاران، ۲۰۱۵؛ والش و کائینگهام، ۲۰۱۶) منابع طبیعی (آرمسترانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ کوئروو، ۲۰۰۵) سرمایه انسانی (گاکلو و همکاران، ۲۰۰۲؛ براداچ، ۲۰۰۳؛ اکونور، ۲۰۱۵) سرمایه تکنولوژیک (گاکلو و همکاران، ۲۰۰۲؛ براداچ، ۲۰۰۳؛ جونز و همکاران، ۲۰۱۷) فضای جغرافیایی (ثورن، ۱۹۹۸؛ کوئروو، ۲۰۰۵؛ گاکلو و همکاران، ۲۰۰۲؛ واهید و همکاران، ۲۰۲۱)	محیط اقتصادی
کمک‌ها و قراردادهای دولتی (استارتین و رمیکین، ۲۰۱۲؛ گرولایتن، ۲۰۱۱) محیط سیاسی و نهادی (مولینسکی و مارگولیس، ۲۰۰۵؛ ویراواردن و همکاران، ۲۰۰۶؛ دان، ۲۰۰۸؛ گرولایتن، ۲۰۱۱؛ ریس و همکاران، ۲۰۱۷؛ دوجی و سیکولا، ۲۰۱۸؛ واهید و همکاران، ۲۰۲۱)	توجهات سیاسی (استارتین و همکاران، ۲۰۰۶؛ گلنکر و همکاران، ۲۰۱۲) فاؤسون و همکاران، ۲۰۱۵) آگاهی اجتماعی (ویراواردن و همکاران، ۲۰۰۶؛ علل چندگانه عوامل دان، ۲۰۰۸؛ داسین و بنیادی (آرمسترانگ همکاران، ۲۰۰۳؛ استارتین و رمیکین، ۲۰۱۱) استارتین و رمیکین، ۲۰۱۲؛ والش و سیکولا، ۲۰۱۸؛ کائینگهام، ۲۰۱۶؛ گراهکارهای زمانی (گربلیکایت و گرولایتن، ۲۰۱۱؛ واهید و همکاران، ۲۰۲۱) محیط فرهنگی (گربلیکایت و گرولایتن، ۲۰۱۱)	داوطلبان (استارین و همکاران، ۲۰۰۶؛ داسین و همکاران، ۲۰۱۱؛ اکونور، ۲۰۱۵؛ والش و کائینگهام، ۲۰۱۶؛ ریس و همکاران، ۲۰۱۷) سازمان‌های اجتماعی (استارین و همکاران، ۲۰۰۶؛ واهید و همکاران، ۲۰۱۵؛ داسین، ۲۰۰۸؛ دان، ۲۰۰۸؛ همکاران، ۲۰۰۳؛ همکاران، ۲۰۱۱؛ همکاران، ۲۰۰۶؛ دان، ۲۰۰۶؛ همکاران، ۲۰۰۳؛ دان، ۲۰۰۶؛ همکاران، ۲۰۱۶؛ گرولایتن، ۲۰۱۱؛ دوجی و سیکولا، ۲۰۱۸؛ کائینگهام، ۲۰۱۶؛ گریلیکایت و گرولایتن، ۲۰۱۱؛ واهید و همکاران، ۲۰۲۱) ماموریت سازمان (گروسمان و همکاران، ۲۰۰۳؛ اکونور، ۲۰۱۵) سیستم آموزشی (گربلیکایت و گرولایتن، ۲۰۱۱؛ بلنکر و همکاران، ۲۰۱۲؛ دوجی و همکاران، ۲۰۲۱) تکنولوژی (گربلیکایت و گرولایتن، ۲۰۱۱؛ واهید و همکاران، ۲۰۲۱) فرهنگ عمومی (مولینسکی و مارگولیس، ۲۰۰۵؛ گربلیکایت و	مسئلات اجتماعی (آرمسترانگ و همکاران، ۲۰۰۳؛ ویراواردن و همکاران، ۲۰۰۶؛ داسین و همکاران، ۲۰۱۱؛ اکونور، ۲۰۱۵؛ والش و کائینگهام، ۲۰۱۶؛ ریس و همکاران، ۲۰۱۷) مسائل اجتماعی (۵)	

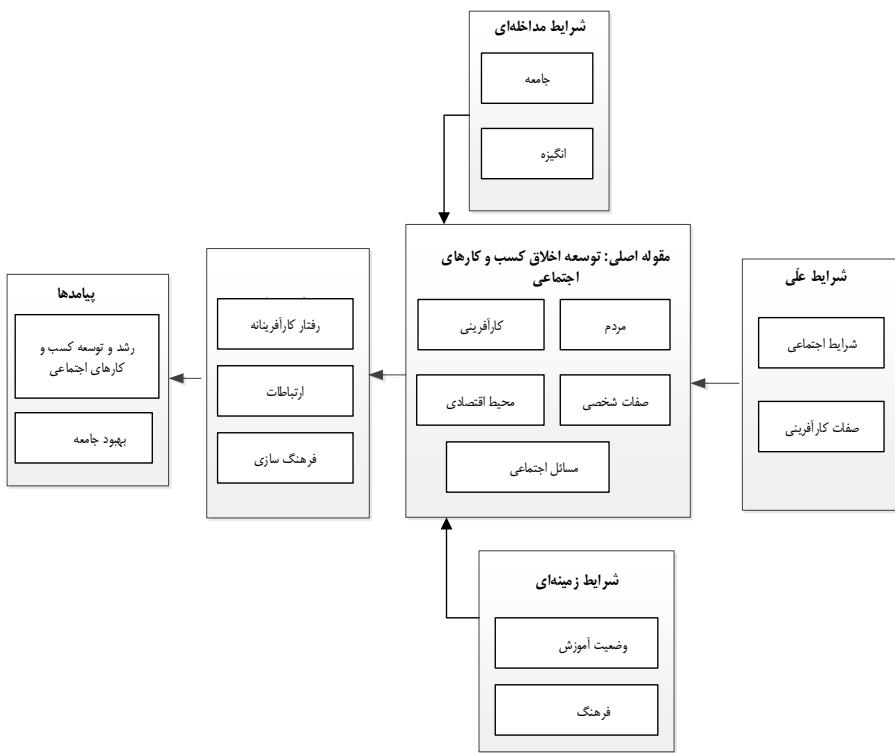
شرایط زمینه‌ای	چرا	چگونه	چه	زمینه توسعه اخلاق در کسب و کارهای اجتماعی
			گرولايتین، ۲۰۱۱؛ واهید و همکاران، ۲۰۲۱	

بررسی نتایج مرور نظام‌مند انجام شده با استفاده از روش مطالعه نظریه برخاسته از داده انجام گرفته است. به عبارتی همانطور که قبلاً نیز بیان شد، عناصر و متغیرهایی که بر اساس چارچوب و تن شناسایی شده‌اند را می‌توان به عنوان کدهای استخراج شده در جدول‌های نظریه برخاسته از داده قرار داد و به صورت کلی تری به آن‌ها نگریست. به طوری که تأثیر عناصر مختلف آن حوزه بر یکدیگر را مشاهده کرد و در نهایت پیامدهای آن را ملاحظه نمود (فیشر، ۲۰۱۲).

در نهایت گزاره‌های مفهومی و مقوله‌های آن بدین صورت به دست آمد که ۴۲ گزاره مفهومی اولیه در مرحله کد گذاری باز و ۱۶ گزاره مقوله‌ای در مرحله کد گذاری محوری حاصل شد. حال کدهای شناسایی شده که با استفاده از چارچوب و تن به دست آمده‌اند را به صورت جداگانه در مدل نظریه تئوری داده بنیاد قرار می‌دهیم. شکل شماره (۱) جزئیات جایگذاری عناصر توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی را در این مدل نشان می‌دهد. در ادامه شمای کلی مدل نظریه تئوری داده بنیاد درباره «توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی» و بر اساس کدهای شناسایی شده چارچوب و تن را می‌توان به صورت شکل شماره (۲) ترسیم نمود.

شکل شماره (۱) مدل نظریه تئوری داده بنیاد عوامل موثر بر توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی

شکل شماره (۲) مدل کلی نظریه تئوری داده بنیاد عوامل مؤثر بر توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی

نتیجه

جريان جدیدی که در مسئله تحقیق مقالات سال های اخیر مشاهده می شود، این است که چرا علیرغم توجهی که به مقوله اخلاق کسب و کار شده و تلاش هایی که به منظور توسعه آن صورت گرفته است، اما رفتار رهبران کسب و کار و کارکنان چندان بهبودی نیافته است؟ (فیشر، ۲۰۰۲؛ سیمز، ۲۰۰۶؛ وايات و همکاران، ۲۰۱۲؛ گروشل و گابالدون، ۲۰۱۵).

موروث نظام‌مند متون علمی انجام شده نشان می دهد که در مباحث توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی، و در بعد مردم، عناصری مانند کارآفرینی اجتماعی (یونس و همکاران، ۲۰۱۰؛ داسین و همکاران، ۲۰۱۱؛ اسمیت، ۲۰۱۶؛ ریس و همکاران، ۲۰۱۷)، توسعه (بلنکر و همکاران، ۲۰۱۲؛ جونز و همکاران، ۲۰۱۷)، محیط (یونس و همکاران، ۲۰۱۰؛ فاووسون و همکاران، ۲۰۱۵)، فرهنگ ملی و نوع نگاه و میزان اهمیت جامعه به توسعه اخلاقی (کیسر، ۲۰۰۸) از عوامل زمینه ای حائز اهمیت می باشند و در مباحث مرتبط با راهبردها و اهداف توسعه اخلاق کارآفرینی و کسب و کارهای اجتماعی بایستی مورد توجه قرار گیرند. همچنین طرح ها و سیالابس های کارآفرینی و کسب و کارهای اجتماعی (وارن، ۱۹۹۵، اسودانی و همکاران، ۲۰۱۱)، تفاوت فرهنگ ها (ارماسووا و همکاران، ۲۰۱۷) به عنوان برخی از عوامل مداخله گر توسعه اخلاق

بیان شده‌اند. علاوه بر این عواملی مانند منافع شخصی (دی جورج، ۱۹۸۹؛ فیشر، ۲۰۰۲)، اعتقادات افراد (فیشر، ۲۰۰۲)؛ و انگیزه (دی جورج، ۱۹۸۹؛ فیشر، ۲۰۰۲) به عنوان برخی عوامل تاثیرگذار بر اخلاق و توسعه اخلاق کسب و کار بیان شده‌اند. عوامل مذکور در مباحث مریوط به کارآفرینی اجتماعی نیز از جمله تفاوت‌های کارآفرینی اجتماعی و کارآفرینی مطرح شده‌اند. فلذا وجود این موارد مشترک در مباحث کسب و کارهای اجتماعی و اخلاق کسب و کار را می‌توان به عنوان ارتباط «کسب و کارهای اجتماعی» و «اخلاق» بیان نمود.

در حوزه کسب و کارهای اجتماعی علاوه بر کسب سود، اعتقادات، و انگیزه افراد، برخی محققان عوامل دیگری مانند ابعاد احساسی و روانشناسی (لام، ۲۰۰۴؛ یونس و همکاران، ۲۰۱۰؛ دوچی و سیکولا، ۲۰۱۸)، منابع انسانی و مالی (یونس و همکاران، ۲۰۱۰؛ بلنکر و همکاران، ۲۰۱۲؛ جونز و همکاران، ۲۰۱۷)، زمینه‌های جاری (مولینسکی و مارگولیس، ۲۰۰۵؛ اکونور، ۲۰۱۵)، عوامل بنیادی (استارتین و رمیکین، ۲۰۱۲؛ دوچی و سیکولا، ۲۰۱۸)، راهکارهای زمانی (گربلیکایت و گرولایتین، ۲۰۱۱) را جزو دیگر عوامل موثر بر توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی عنوان نموده‌اند. برخی نیز اثربخشی شیوه‌های مختلف توسعه اخلاق را مورد مطالعه قرار داده‌اند (مانولیس، ۲۰۱۱؛ تیلور، ۲۰۱۳؛ زدrafکووا، ۲۰۱۴؛ الیوت و نیل، ۲۰۱۴؛ لاوتر؛ ۲۰۱۴) که یافته‌های محققان حاکی از تایید فرضیات مربوط به بحث اهمیت فرهنگ و زمینه در توسعه اخلاق کسب و کار است. مطالعات نشان می‌دهد یکی از دلایل شکست آموزش‌های اخلاق کسب و کار در انتقال آموخته‌های دانشجویان به محیط‌های کاری، عدم توجه به بحث زمینه و موضوع زمان و مکان در توسعه آن می‌باشد. در همین خصوص برخی محققان عواملی مانند آموزش (پرستون، ۱۹۸۹؛ هارت و همکاران، ۱۹۹۶؛ فاستر و براداچ)، محیط (ساهلمان، ۱۹۹۶)، فضای جغرافیایی (گاکلو و همکاران، ۲۰۰۲؛ کوئروو، ۲۰۰۵)، ارزش‌ها (گربلیکایت و گرولایتین، ۲۰۱۱) و محیط سیاسی و نهادی (گربلیکایت و گرولایتین، ۲۰۱۱) را به عنوان شرایط زمینه‌ای در کسب و کارهای اجتماعی مورد توجه قرار داده‌اند.

به طور کلی، نبود نظریه یا مدلی که با توجه به زمینه و عوامل فرهنگی شکل گرفته باشد لزوم تحقیق در زمینه توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی را ایجاد می‌نماید (سیمز، ۲۰۰۶، مانولیس، ۲۰۱۱؛ تیلور، ۲۰۱۳؛ زدrafکووا، ۲۰۱۴؛ الیوت و نیل، ۲۰۱۴؛ لاوتر؛ ۲۰۱۴؛ اوکپارا، ۲۰۱۴) به نظر می‌رسد عدم توجه غالب محققان به عوامل زمان و فرهنگ در مباحث مریوط به توسعه اخلاق کسب و کار، بزرگترین شکاف تحقیقاتی مطالعه حاضر باشد. بنابراین در پژوهش‌های آینده لازم است که مطالعات بیشتری در مورد نقش زمان و فرهنگ صورت گیرد و ابعاد و عناصر آن‌ها در این زمینه هر چه بیشتر برسی گردد. همچنین مطالعات در مورد زمینه‌های کشف فرصت و استخراج آن در کسب و کارهای اجتماعی (داسین و همکاران، ۲۰۱۱)، منابع مالی کسب و کارهای اجتماعی (جونز و همکاران، ۲۰۱۷؛ واهید و همکاران، ۲۰۲۱)، میزان ریسک‌پذیری صاحبان کسب و کارهای اجتماعی (آرمستانگ و همکاران، ۲۰۰۳)، و نیز ارزش‌هایی که این گونه کسب و کارها برای جامعه خود ایجاد می‌کنند (بلنکر و همکاران، ۲۰۱۲؛ جونز و همکاران، ۲۰۱۷) موضوعاتی هستند که لزوم انجام آن‌ها در مطالعات آتی احساس می‌شود. با توجه به اهمیت بحث زمان و فرهنگ در توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی (لام، ۲۰۰۴؛ ریس و همکاران،

۲۰۱۷، واهید و همکاران، ۲۰۲۱)، به نظر می‌رسد انجام مطالعات مردم شناسی و فرهنگ عمومی مناطق جغرافیایی مختلف که قبل از نیز مولینسکی و مارگولیس (۲۰۰۵) و گربلیکایت و گرولاپین (۲۰۱۱) به آن‌ها اشاره کرده‌اند، می‌تواند کمک شایانی به توسعه آن نماید. در همین راستا، مطالعات ذیل در زمینه بنگاه‌ها و کسب و کارهای اجتماعی می‌تواند بسیار کارگشا و مفید باشد:

- بررسی جایگاه دین و مذهب در توسعه اخلاق کسب و کارهای اجتماعی
- مطالعه فرهنگ عمومی یک منطقه جغرافیایی و تاثیر آن بر رشد و توسعه اخلاق کسب و کار
- بررسی وضعیت موجود اخلاق کسب و کارهای اجتماعی در یک کشور
- مطالعه وضعیت اخلاق کسب و کارهای اجتماعی در هر یک از استان‌های کشور
- بررسی اهمیت و نقش نوآوری اجتماعی در توسعه اخلاق کسب و کار
- مطالعه در مورد حقوق مالکیت صاحبان کسب و کارهای اجتماعی
- بررسی مصوبات قانونی در زمینه توسعه کسب و کارهای اجتماعی و تاثیر آن بر توسعه اخلاق

منابع

آرستی، زهرا؛ فتحی، فریناز؛ و قلی پور، آرین (۱۳۹۲). ویژگی‌های شخصیتی موثر بر قصد کارآفرینی اجتماعی در کارآفرینان اقتصادی. *فصلنامه اقتصاد و تجارت نوین*، ۲۸ (۲)، ۱۵۳-۱۷۳.

رجب پور، ابراهیم؛ حمیدیان پور، فخریه؛ حسینی اقبال، عزیزه؛ ستایش‌منش، پریسا (۱۴۰۱). شناسایی و تحلیل اهمیت عوامل کلیدی رفتار اخلاقی کارکنان با بکارگیری رویکرد سوارا فازی. *فصلنامه علمی تأملات اخلاقی*، ۳ (۲)، ۶۹-۹۲.

کلابی، امیر محمد؛ خداداد حسینی، سید حمید (۱۳۹۹). اخلاق کارآفرینان در کسب و کارهای کوچک و متوسط ایران: رویکرد مبانی اسلامی. *پژوهشنامه مدیریت اجرایی*، ۲۳ (۱۲)، ۲۶۱-۲۸۷.

نائیجی، محمد جواد؛ علامه زاده، نگار (۱۳۹۹). نقش میانجی سرمایه اجتماعی در موفقیت کارآفرینان شهری (مورد مطالعه: کسب و کارهای تحت حمایت شهرداری تهران). *فصلنامه مطالعات جامعه شناختی شهری*، ۳۴ (۱۰)، ۱۵۱-۱۷۸.

Armstrong, M. B., Ketz, J., & Owesen, D. (2003). Ethics education in accounting: Moving toward ethical motivation and ethical behavior. *Journal of Accounting Education*. 21: 1-16.

Austin, J., Stevenson, H. and Wei-Skillern, J. 2006. Social and commercial entrepreneurship: Same, different, or both? *Entrepreneurship Theory and Practice*, 30(1): 1-22.

Blenker, Per & Frederiksen, Signe & Korsgaard, Steffen & Müller, Sabine & Neergaard, Helle & Thrane, Claus. (2012). Entrepreneurship as Everyday Practice: Towards a Personalized Pedagogy of Enterprise Education. *Industry and Higher Education*. 26. 417-430.

Bradach, Jeffrey and Foster, William, Should Nonprofits Seek Profits? (2005). *Harvard Business Review*, Vol. 83, Issue February, p. 92-100.

- Bryant, P. 2009. Self-regulation and moral awareness among entrepreneurs. *Journal of Business Venturing*, 24: 505-518.
- Cable, D. M., & Shane, S. 1997. A prisoner's dilemma approach to entrepreneur–venture capitalist relationships. *Academy of Management Review*, 22: 142-176.
- Carlson, P. J. & Burke, F. (1998). Lessons learned from ethics in the classroom: Exploring student growth in flexibility, complexity and comprehension. *Journal of Business Ethics*. 17: 1179-1187.
- Che-fai Lam (2004). Understanding the ethical decisions and behaviours of Hong Kong business managers: an implication for business ethics education. *Management Research News*, 27 (10): 69 – 77.
- Chell, E. (2007). Social enterprise and entrepreneurship: Towards a convergent theory of the entrepreneurial process, *International Small Business Journal*, Vol:25, Pp:5–26.
- Colby et al. (2004), “Zeroing in on Impact- In an era of declining resources, nonprofits need to clarify their intended impact”, Stanford Social Innovative Review.
- Cuervo (2005), “Individual and Environmental Determinants of Entrepreneurship”, *international Entrepreneurship and Management Journal*, 1(3):293-311.
- Dacin, M. T., Dacin, P. A., & Tracey, P. (2011). Social Entrepreneurship: a critique and future directions. *Organ Sci.*, 22(5), 1203-1213.
- De Carolis, D. M. and Saparito, P. (2006), Social Capital, Cognition, and Entrepreneurial Opportunities: A Theoretical Framework. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 30: 41-56.
- De George, R. (1989). There Is Ethics in Business Ethics; But There's More as Well, *Journal of Business Ethics*, 8(5): 337-339.
- de los Reyes, G., Kim, T. W. & Weaver, G. R. 2017. Teaching ethics in business schools: A conversation on disciplinary differences, academic provincialism, and the case for integrated pedagogy. *Academy of Management Learning & Education*. 16(2): 314-336.
- Dees G.J., Emerson J. & Economy P (2002). Strategic Tools for Social Entrepreneurs: Enhancing the Performance of Your Enterprising Non-profit. John Wiley & Sons Inc, New York, NY.
- Deveci, Isa & Seikkula-Leino, Jaana. (2018). A review of entrepreneurship education in teacher education. *Malaysian Journal of Learning and Instructions*, 15(1), 105-148.
- Dunne, S. (2008). Corporate social responsibility and the value of corporate moral pragmatism. *Culture and Organization*, 14(2), 135–149.
- Elliott, Teressa L. and Neal, Catherine (2014). Using Films to Teach Business Ethics Students. In the Contribution of Fiction to Organizational Ethics. Published online. 1: 191-206.

- Ellis, Paul. (2011), "Social ties and international entrepreneurship: Opportunities and constraints affecting firm internationalization", *Journal of International Business Studies*, Vol. 42, No. 1 (January 2011), pp. 99-127.
- Fatima Sirelkhatim & Yagoub Gangi (2015). Entrepreneurship education: A systematic literature review of curricula contents and teaching methods, *Cogent Business & Management*, 2:1,
- Fawson, Chris & Simmons, Randy & Yonk, Ryan. (2015). Curricular and Programmatic Innovation at the Intersection of Business Ethics and Entrepreneurship. Advances in the Study of Entrepreneurship, *Innovation, and Economic Growth*. 25. 109-130.
- Fisher, G. (2012). Effectuation, Causation, and Bricolage: A Behavioral Comparison of Emerging Theories in Entrepreneurship Research. *Entrepreneurship Theory and Practice*, 36 (5), 1019–1051.
- Gamarra, M. P., & Girotto, M. (2022). "Ethical behavior in leadership: A bibliometric review of the last three decades". *Ethics & Behavior*, 32(2), 124-146.
- G. S. Walsh and J. A. Cunningham. Business Failure and Entrepreneurship: Emergence, Evolution and Future Research. *Foundations and Trends in Entrepreneurship* ,vol. 12, no. 3, pp. 163–285, 2016.
- Géraudel et al., (2016), "New product and service launching in new ventures: a multilevel approach to innovation antecedents", *Journal of Economics of Innovation and New Technology*, Volume 26, Issue 4.
- Getzler-Linn, Lisa & Ferrill, June. (2006). Creating a Brand of Ethics Specific to Entrepreneurship Education and Embedding It in the Curriculum, Conference: *National Collegiate Inventors and Innovators (NCIIA)*.
- Greblikaitė and Gerulaitienė, (2016), "Involving Young People in Polish and Lithuanian Social Enterprises by Fostering Entrepreneurial Skills and Abilities as Entrepreneurial Opportunity at University", *Entrepreneurial Business and Economics Review*, 2016, vol. 4, issue 3, 131-152.
- Guclu, A., Dees, J.G., & Anderson, B.B. (2003). The Process of Social Entrepreneurship: Creating Opportunities Worthy of Serious Pursuit.
- Hart, M.M.; Stevenson, H.H.; Dial, J. (1996). Entrepreneurship: A definition revisited. In W. Bygrave (Ed.), *Frontiers of entrepreneurship 1995: Proceedings of the 15th Annual Entrepreneurship Research Conference* (pp. 75-89).
- Heinonen, Jarna & Hytti, Ulla. (2010). Back to Basics: The Role of Teaching in Developing the Entrepreneurial University. *The International Journal of Entrepreneurship and Innovation*. 11. 283-292.
- J. Mair, O. Schoen (2007). Successful social entrepreneurial business models in the context of developing economies: an explorative study Int. J. *Emerg. Mark.*, 2 (1), pp. 54-68.

- Jared D. Harris, Harry J. Sapienza, Norman E. Bowie (2009). Ethics and entrepreneurship, *Journal of Business Venturing*, Volume 24, Issue 5, Pages 407-418.
- John O. Okpara (2014). The effects of national culture on managers' attitudes toward business ethics Implications for organizational change. *Journal of Accounting & Organizational Change*. 10 (2): 174 – 189.
- Jones T, Ram M, Villares-Varela M. (2017). Migrant entrepreneurship: Reflections on research and practice. *International Small Business Journal*. 35(1):3-18.
- Keiser, John D. (2008). Business Ethics and Ethics Education in American Business Programs. *Journal of Competition*, 7 (2): 195-200.
- Langer, Ellen, (1989), "Conditional teaching and mindful learning", *Creativity Research Journal*, 2(3):139-150.
- Lawton Smith, H. (2016). Entrepreneurial regions in theory and policy practice. In R. Shearmur, C. Carrincazeaux, & D. Doloreux (Eds.), *Handbook on the geographies of innovation* (pp. 334– 350). Cheltenham: Edward Elgar.
- Leanna Lawter Tuvana Rua Chun Guo (2014). The interaction between learning styles, ethics education, and ethical climate. *Journal of Management Development*. 33 (6): 580 – 593.
- Manolis, C., Chinta, R., Assudani, R.H., & Burns, D.J. (2011). The Effect of Pedagogy on Students' Perceptions of the Importance of Ethics and Social Responsibility in Business Firms. *Journal of Ethics & Behavior*. 21(2): 103–117.
- Matlay, Harry. (2006). Entrepreneurship education: More questions than answers? *Education + Training Journal*. Vol 48. No 5. 10.1108/et.2006.00448eaa.001.
- Mcclure, James & Spry, John & Coelho, Philip. (2003). The Social Responsibility of Corporate Management: A Classical Critique. *American Journal of Business*. Vol: 18. Pp: 15-24.
- Mohd Wahid, Siti & Amin, Siti & Wahid, Siti & Bhd, Minaz. (2021). Social Entrepreneurship Intention: The Research Need. *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences*. 11. 10.6007/IJARBSS/v11-i11/11046.
- Molinsky, A. & Margolis, J. (2005). Necessary evils and interpersonal sensitivity in organizations. *Academy of Management Review*, 30(2): 245-268.
- Morta, Shalini. (2014), "Social Entrepreneurship: Dimensions of Opportunity Tracing Framework", Presented at the DLSU Research Congress, De La Salle University, Manila, Philippines.
- Nafziger, E. W. (1970). The Relationship between Education and Entrepreneurship in Nigeria. *The Journal of Developing Areas*, 4(3), 349–360.
- O'Connor, Allan. (2015). Questioning the Ethics of University Entrepreneurship Curriculum. *Advances in the Study of Entrepreneurship, Innovation, and Economic Growth*. 25. 79-107.

- Petticrew, M., & Roberts, H. (2006). Systematic reviews in the social sciences: A practical guide. Blackwell Publishing.
- Pittaway L, Cope J. (2007). Entrepreneurship Education: A Systematic Review of the Evidence. *International Small Business Journal*. 25 (5):479-510.
- Prensky, David. (2005). IDS 321 Social Entrepreneurship. SSRN Electronic Journal.
- Preston, A.E. (1989) The nonprofit worker in a for-profit world, *Journal of Labor Economics*, 7, 438–63.
- Randi L. Sims (2006). Comparing ethical attitudes across cultures. *Cross Cultural Management: An International Journal*. 13 (2): 101 – 113.
- Rice, M., 2002, 'Co-production of Business Assistance in Business Incubators: An Exploratory Study,' *Journal of Business Venturing March*, 17(2), 163-187.
- Schumann, P. L. (2001). A moral principles framework for human resource management ethics. *Human Resource Management Review*. 11: 93-111.
- Seelos, Christian & Mair, Johanna. (2005). Social Entrepreneurship: Creating New Business Models to Serve the Poor. *Business Horizons*. 48. 241-246.
- Shaker A. Zahra, Eric Gedajlovic, Donald. Neubaum, Joel M. Shulman (2009). A typology of social entrepreneurs: Motives, search processes and ethical challenges, *Journal of Business Venturing*, Volume 24, Issue 5, Pages 519-532.
- Shane, S., & Venkataraman, S. (2000). The Promise of Entrepreneurship as a Field of Research. *The Academy of Management Review*, 25(1), 217-226.
- Sharir, M., Lerner, M. (2006). Gauging the success of social ventures initiated by individual social entrepreneurs. *Journal of World Business*, No. 41(1), PP. 1-15.
- Solymossy, Emeric. (2015). Call for collaboration in researching the best practices in teaching ethical entrepreneurship: the conflict of money and ethics. *Journal of Global Entrepreneurship Research*. 5. 10.1186/s40497-015-0036-5.
- Sullivan Mort, Gillian & Weerawardena, Jay & Carnegie, Kashonia. (2003). Social Entrepreneurship: Towards Conceptualisation. *International Journal of Nonprofit and Voluntary Sector Marketing*. 8. 76 - 88. 10.1002/nvsm.202.
- Taylor, Adriaan (2013). Ethics training for accountants: does it add up? *Meditari Accountancy Research*. 21 (2): 161 – 177.
- Thorne, L. (1998). The role of virtue in auditor's ethical decision making: An integration of cognitive-developmental and virtue-ethics perspectives. *Research on Accounting Ethics*. 4: 291-308.
- Thorpe, R., Holt, R., Macpherson, A. and Pittaway, L. (2005). Using knowledge within small and medium- sized firms: A systematic review of the evidence. *International Journal of Management Reviews*, 7:257-281.
- Weerawardena, Jay & Sullivan Mort, Gillian. (2006). Investigating Social Entrepreneurship: A Multidimensional Model. *Journal of World Business*. 41. 21-35.

- Weisbrod, B. (1983). "Nonprofit and proprietary sector behavior: Wage differentials among lawyers, *Journal of Labor Economics*, 1 (3) (1983), pp. 246-263.
- Whetten, D. (1989). What Constitutes a Theoretical Contribution? *The Academy of Management Review*, 14 (4): 490-495.
- Wickham, P. A. (2006). Strategic entrepreneurship. Essex, UK: Prentice Hall.
- Williams, D. D., Yanchar, S. C., Jensen, L. C., & Lewis, C. (2003). Character education in a public high school: A multi-year inquiry into Unified Studies. *Journal of Moral Education*, 32(1): 3-33.
- Wright, B. & Barling, J. (1998). The executioners' son: Listening to downsizers reflect on their experiences. *Canadian Journal of Administrative Sciences*. 15: 339-354.
- Yunus, Muhammad & Moingeon, Bertrand & Lehmann-Ortega, Laurence. (2010). Building Social Business Models: Lessons from the Grameen Experience. *Long Range Planning*. 43. 308-325.
- Zahra, S. A. and George, G. (2017). International Entrepreneurship: The Current Status of the Field and Future Research Agenda. In Strategic Entrepreneurship (eds M. A. Hitt, R. D. Ireland, S. M. Camp and D. L. Sexton).
- Zdravkova, Katerina (2014). Learning computer ethics and social responsibility with tabletop role-playing games. *Journal of Information, Communication and Ethics in Society*. 12 (1): 60 – 75.